

eul_wid: jho-ac

Ὅμηρου Βίος-ἀνώνυμος · Homer Life-anonymous

Life of Plutarch

Βίος Πλουτάρχου

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι [Mixed Dialects](#)
Domain: Βίος [Biography](#)
Format: Πεζός [Prose](#)

¹ Περιττὸν μὲν ἂν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὅμηρου, ποίων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν ὥς μὴδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἡ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστορήται τοῖς παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ. Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ <fr. 164> Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενος φησὶν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δῖος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὦν Δῖος μὲν διὰ χρέα μετώκησεν εἰς Ἀσκρὴν κώμην τῆς Βοιωτίας κάκεϊ γήμας Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμη κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα· ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατάγνωσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ τῷ Συμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δὲ αὕτη ἐπὶ τοὺς πλύνους οἱ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ' Ὅμηρος ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἱ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρεόντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. καὶ ταῦτα μὲν Ἐφορος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς <fr. 66 Ros.> ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦ, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἶγιναν· εἰς δὲ καταδραμόντας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν οὗσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοῦνομα Μαίονι χαρίσασθαι· τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἦν διατρίβουσιν παρὰ τῷ Μέλῃτι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθὺς τελευτησάσης. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, κηρυζάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὀμηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγένους Ὅμηρος προσηγορεύθη. γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἴη γονέων καὶ πόθεν· ὁ δ' ἀνεῖλεν οὕτως· ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι. φέρεται δὲ καὶ ἕτερος

χρησμός τοιοῦτος ὄλβιε καὶ δύσδαιμον· ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι· πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι μητρόπολις ἐν νήσῳ ὑπὸ Κρήτης εὐρείης, Μίνως γαίης οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ. [45]

- 1 (50) ἐν τῇ σῇ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιότιοιο εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας δυσζύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον. δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἦν μὲν ἀμαυρὰν ἡελίων δισσῶν, ἦν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρως. μετ' οὐ πολλὸν δὲ χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια· ἀγὼν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός· ἦλθεν εἰς Ἴον· ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἐθεάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μηδὲν φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρίναντο· ὅς· ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅς· οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα, αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα οὐς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες κατέλιπον· οὐς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν. ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὀμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον. εἰσὶ μέντοι οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται, μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δ' οὕτως· υἱὲ Μέλητος Ὀμηρε σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἶδιον· καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας. ὕμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεὺς πολὺπλαγκτον ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον. ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δ' οὕτως· οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν Ὀμηρε, οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον· οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμίνα, οἱ δὲ νῦ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν· ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοίβου χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν, πάτρα τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς οὐ θνατὰς ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. γενέσθαι δ' αὐτὸν τοῖς χρόνοις οἱ μὲν φασὶ κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν· ὡς δέ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἔνεκα καὶ Βατραχομουμαχίαν προσθεῖς καὶ Μαργίτην. [95]

- 2 Ὀμηρον τὸν ποιητὴν χρόνῳ μὲν τῶν πλείστων δυνάμει δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶτον, ὠφελούμενοι τὰ μέγιστα εἶς τε τὴν φωνὴν καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν δὲ περὶ τῆς τούτου ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ. Ὀμηρον τοίνυν Πίνδαρος <fr. 264> μὲν ἔφη Χιόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης <fr. 85> δὲ Χιόν, Ἀντίμαχος δὲ καὶ Νίκανδρος <fr. 14 Schn.> Κολοφώνιον, Ἀριστοτέλης <cf. i. 3> δ' ὁ φιλόσοφος Ἰήτην, Ἐφορος <cf. i. 7> δ' ὁ ἱστορικός Κυμαῖον. οὐκ ὥκνησαν δὲ τινες Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δ' Ἀργεῖον, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾶξ Ἀθηναῖον. υἱὸς δ' ὑπ' ἐνίων λέγεται Μαίονος καὶ Κριθίδος, ὑπὸ δὲ τινων Μέλητος τοῦ ποταμοῦ. ὥσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτῷ διαπορεῖται, οὕτω καὶ περὶ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ Ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων ἀποικίαν, ἥτις ὕστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἐξήκοντα, τὰ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κράτητα καὶ πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὡς οὐδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν Τρωικῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωικῶν γεγονέναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται. [25]